

Arthur Schnitzler, (Viena, 15 de maig de 1862 - 21 d'octubre de 1931)

Arthur Schnitzler va néixer en una acomodada família de la burgesia jueva de Viena, que tenia, no obstant això, orígens humils. El seu avi patern era un artesà jueu honorat que havia canviat el seu cognom, Zimmermann ("fuster") pel de "Schnitzler" (tallista).

El pare del dramaturg, Johann Schnitzler, un eminent laringòleg, va fer una brillant carrera com a professor universitari i com a director de la Policlínica General de Viena. La medicina era una tradició familiar: a més del seu pare i el seu avi matern, van ésser també metges el seu germà Julius i el seu cunyat Marcus Hajek, espòs de la seva germana Gisela.

Arthur Schnitzler va iniciar el 1879 els cursos de la Facultat de Medicina de la Universitat de Viena i es va doctorar el 1885. Va treballar com a assistent del seu pare en la Secció de Laringologia de la Policlínica, però al final va abandonar la pràctica de la medicina a favor de l'escriptura.

Schnitzler va escriure nombroses obres literàries, entre elles 48 obres dramàtiques, 58 relats de variable extensió (contes, novel·les curtes i novel·les), tres assajos, un llibre d'aforismes i un altre de records autobiogràfics, *Joventut a Viena*.

En les seves obres mostra gran interès per l'erotisme, la mort, la psicologia i la crisi social d'entresigles en un centre cultural com Viena. Va ser molt admirat per Sigmund Freud, que li portava sis anys i veia en ell una espècie de "doble" literari i amb qui es va cartejar a l'última etapa de la seva vida. En el seu afany per aprofundir en la complexitat psicològica dels seus personatges, va ser un dels primers autors de llengua alemanya a fer ús de la tècnica del monòleg interior, en obres com *El tinent Gustl* (1900) o *La senyoreta Else* (1924).

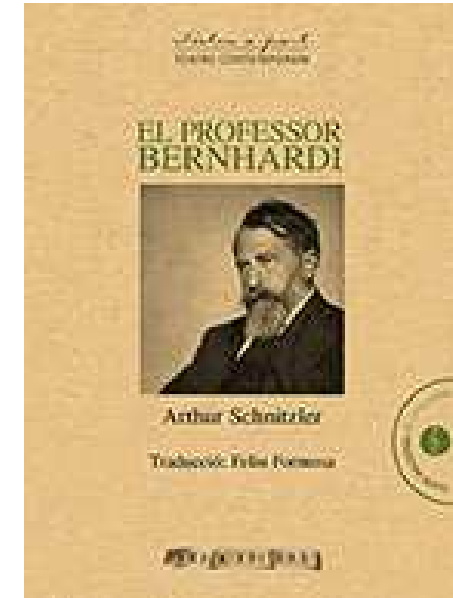
Schnitzler sent l'interès la psicologia i l'atenció constant que imprimeix en una mescla estilística capaç d'adherir-se als varis estats d'ànim dels personatges i ressaltar els contrastos. La seva particularitat resideix en la tendència de Schnitzler a retirar-se, a desaparèixer com a narrador, deixant als personatges sols amb els seus conflictes.

Les obres de Schnitzler van ser prohibides pels nazis a Àustria i a Alemanya. El 1933, en les tristament cèlebres cremes de llibres organitzades a Berlín per Joseph Goebbels, els seus llibres van ser llançats a les flames juntament amb els de altres autors jueus (entre ells Einstein, Marx, Kafka, Freud i Stefan Zweig).

La importància de l'obra de teatre *El Professor Bernhardt* no radica particularment en el tema actual i candent de l'antisemitisme, sinó també en la manera com l'autor planteja la desorientació de l'individu obligat a moure's en una societat corrupta i la conseqüent tràgica consciència d'haver de continuar la vida sucumbint. Bernhardt ha impedit que el capellà de l'hospital imparteixi l'extremaunció a la jove dona que, en l'eufòria que precedeix a la mort, creia haver-se guarit, però renúncia a la lluita contra la hipocresia de la societat que condemna el seu gest per motius religiosos.

S'ha parlat, pel que fa a Bernhardt de "tragèdia de l'individu" i de "reaccions defensives". S'ha dit justament que "Bernhardt continuarà passant per alt les regles del joc de la societat i a contraposar a la ideologia i a l'egoisme el seu deure mèdic i el seu sentit de responsabilitat"; és decisiu, no obstant això, considerar Bernhardt com l'últim representant de l'home racional de la tradició cultural i política liberal que a principis del segle xx havia estat ja suplantada per moviments de massa que recolzaven tot allò que el liberalisme rebutjava: clericalisme, antisemitisme, nacionalisme. Bernhardt és doncs l'antiheroi de la resignació mentre que expressa amb el seu comportament la impossibilitat de transformar el món i la impotència de l'individu enfront de la brutalitat de l'existència en una societat hostil.

Club de lectura "Llegir el teatre"

El Professor Bernhardt de **Arthur Schnitzler**

Dilluns 29 de febrer
a 2/4 de 7 de la tarda

BIBLIOTECA CENTRAL
XAVIER AMORÓS
REUS

Arthur Schnitzler, (Viena, 15 de maig de 1862 - 21 d'octubre de 1931)

Arthur Schnitzler va néixer en una acomodada família de la burgesia jueva de Viena, que tenia, no obstant això, orígens humils. El seu avi patern era un artesà jueu honorat que havia canviat el seu cognom, Zimmermann ("fuster") pel de "Schnitzler" (tallista).

El pare del dramaturg, Johann Schnitzler, un eminent laringòleg, va fer una brillant carrera com a professor universitari i com a director de la Policlínica General de Viena. La medicina era una tradició familiar: a més del seu pare i el seu avi matern, van ésser també metges el seu germà Julius i el seu cunyat Marcus Hajek, espòs de la seva germana Gisela.

Arthur Schnitzler va iniciar el 1879 els cursos de la Facultat de Medicina de la Universitat de Viena i es va doctorar el 1885. Va treballar com a assistent del seu pare en la Secció de Laringologia de la Policlínica, però al final va abandonar la pràctica de la medicina a favor de l'escriptura.

Schnitzler va escriure nombroses obres literàries, entre elles 48 obres dramàtiques, 58 relats de variable extensió (contes, novel·les curtes i novel·les), tres assajos, un llibre d'aforismes i un altre de records autobiogràfics, *Joventut a Viena*.

En les seves obres mostra gran interès per l'erotisme, la mort, la psicologia i la crisi social d'entresigles en un centre cultural com Viena. Va ser molt admirat per Sigmund Freud, que li portava sis anys i veia en ell una espècie de "doble" literari i amb qui es va cartejar a l'última etapa de la seva vida. En el seu afany per aprofundir en la complexitat psicològica dels seus personatges, va ser un dels primers autors de llengua alemanya a fer ús de la tècnica del monòleg interior, en obres com *El tinent Gustl* (1900) o *La senyoreta Else* (1924).

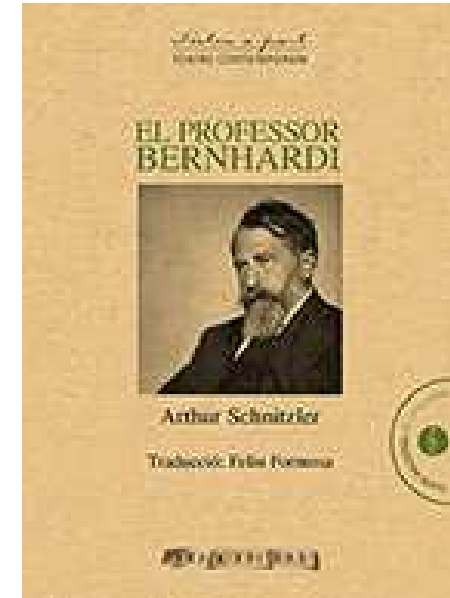
Schnitzler sent l'interès la psicologia i l'atenció constant que imprimeix en una mescla estilística capaç d'adherir-se als varis estats d'ànim dels personatges i ressaltar els contrastos. La seva particularitat resideix en la tendència de Schnitzler a retirar-se, a desaparèixer com a narrador, deixant als personatges sols amb els seus conflictes.

Les obres de Schnitzler van ser prohibides pels nazis a Àustria i a Alemanya. El 1933, en les tristament cèlebres cremes de llibres organitzades a Berlín per Joseph Goebbels, els seus llibres van ser llançats a les flames juntament amb els de altres autors jueus (entre ells Einstein, Marx, Kafka, Freud i Stefan Zweig).

La importància de l'obra de teatre *El Professor Bernhardi* no radica particularment en el tema actual i candent de l'antisemitisme, sinó també en la manera com l'autor planteja la desorientació de l'individu obligat a moure's en una societat corrupta i la conseqüent tràgica consciència d'haver de continuar la vida sucumbint. Bernhardi ha impedit que el capellà de l'hospital imparteixi l'extremaunció a la jove dona que, en l'eufòria que precedeix a la mort, creia haver-se guarit, però renúncia a la lluita contra la hipocresia de la societat que condemna el seu gest per motius religiosos.

S'ha parlat, pel que fa a Bernhardi de "tragèdia de l'individu" i de "reaccions defensives". S'ha dit justament que "Bernhardi continuarà passant per alt les regles del joc de la societat i a contraposar a la ideologia i a l'egoisme el seu deure mèdic i el seu sentit de responsabilitat"; és decisiu, no obstant això, considerar Bernhardi com l'últim representant de l'home racional de la tradició cultural i política liberal que a principis del segle xx havia estat ja suplantada per moviments de massa que recolzaven tot allò que el liberalisme rebutjava: clericalisme, antisemitisme, nacionalisme. Bernhardi és doncs l'antiheroi de la resignació mentre que expressa amb el seu comportament la impossibilitat de transformar el món i la impotència de l'individu enfront de la brutalitat de l'existència en una societat hostil.

Club de lectura "Llegir el teatre"

El Professor Bernhardi de **Arthur Schnitzler**

Dilluns 29 de febrer
a 2/4 de 7 de la tarda

BIBLIOTECA CENTRAL
XAVIER AMORÓS
REUS